

Župnijska Oznaniła Trnja in Zagorja

5. nedelja med letom

7.2.2021

Leto XIX., 6 (1006)

KAKO PA MI OZNAJAMO EVANGELIJ?

V današnjem evangelijskem odlomku nam evangelist Marko pripoveduje, kako je Jezus po čudežih ozdravljanja, ko so ga ljudje iskali, ker jim je bilo to zelo všeč, dejal: »Pojdimo drugam v bližnja naselja da bom tudi tam oznanjal, kajti zato sem prišel.« Ni bil potujoči zdravnik, temveč potujoči učitelj. Vendar se pri njem nauk ni nikoli ločil od življenja. Kar je govoril, je s svojim življenjem potrjeval. To doslednost Jezus pričakuje in zahteva tudi od nas.

Apostol Pavel je zapisal: »Če oznanjam evangelij, nimam pravice, da bi se ponašal, saj je to zame nujnost. Kajti gorje meni, če evangelija ne bi oznanjal!« Te besede veljajo tudi za vsakega izmed nas. Najprej tako, da evangelij vidimo, da ga oznanjamo z življenjem. Da ne živimo »na predalčke«: v enem je življenje čez teden, v drugem pa nedelja oziroma tista urica, ki jo posvetimo Bogu. Te besede na poseben način veljajo za tiste, ki imajo posebno nalogo oznanjati in vzgajati – to so starši, vzgojitelji. Sodobno vzgojeslovje, ki se mu učeno reče pedagogika, je pričelo širiti prepričanje, da moramo delati z otroki v rokavicah, na mehko. Tu je treba reči: po pameti! Vzgoja mora biti zasnovana na ljubezni, ljubezen pa včasih zahteva tudi odločnost, žrtev. Koliko je staršev, ki zaradi neke napačne ljubezni ne vršijo svoje dolžnosti vzgojitelja, ne oznanjajo evangelija, kakor ga svojim otrokom lahko oznanijo le oni. Manjka jasna, odločna beseda, manjka pa tudi zgled življenja.

Za starše, ki so po svojem stvariteljskem poslanstvu prvi vzgojitelji, pa tudi za nas vse velja: če evangelij oznanjamo le z lepimi besedami, trosimo suho listje; evangelij, ki se »utelesi« in oblikuje najprej naše življenje, pa je kvas prenove in življenjske svežine.

Po: S. Čuk

Veličina Cerkve je
zlasti v tem,
da ima grešne ude,
pa je vendarle sveta.
Premalo je kristjanov,
ki se čutijo odgovorni za
Cerkev.

(Josip Šimenc)

Nehvaležnost je zmeraj
znamenje majhnosti.
Nikol še nisem srečal
velikih ljudi,
ki bi bili nehvaležni.

(Johan Wolfgang Goethe)

Božjo sled odkrijemo
v hrepenenju po lepoti in
resnici.
Seveda, dokler sami sebe
ne uravnamo v to smer,
hodimo mimo sledov kot
slepici.

(Lojze Kozar)

Simonova tašča je ležala,
ker je bila vročična,
in brž so mu povedali o njej.
Prístopil je, jo prijel za roko
in jo vzdignil.

Vročica jo je pustila
in ona jim je stregla.
Ko pa se je zvečerilo
in je sonce zašlo,
so prinašali k njemu
vse bolnike in obsedene.

(Mr 1,30–32)

Svete maše:

5. NEDELJA MED LETOM 7.2. Sv. Rihard, kralj	Trnje Zagorje	9h +Franko lanezic, Trst 10,30 Za vse župljane obeh župnij
Ponedeljek 8.2. Sv. Hieronim Emiliani	Trnje	17h Za duhovne poklice in svetost duhovnikov
Torek 9.2. Sv. Apolonija, dev. muč.	Trnje	17h +Ernest Margon, Trnje 62, obletna
Sreda 10.2. Sv. Shalastika, redov.	Zagorje	7h +Martin vidmar, Parje 2/a, dar. druž. Abram, Il. Bist.
Četrtek 11.2. Lurška Mati Božja	Trnje Zagorje	17h +Ivan Čekada, dar. Jadran Čekada 18,30 Molitvena ura za duhovne poklice
Petek 12.2. Sv. Humbelina, redov.	Zagorje	17,30 +Olga in Frenk Vadnjal, Zagorje 18
Sobota 13.2. Sv. Jordan Sašk, red.	Zagorje	17h Spoved 17,30 +Anton, Milka in Tone Kavčič, Zagorje 115
6. NEDELJA MED LETOM 14.2. Sv. Valentin, duh., muč.	Trnje Zagorje	9h +Anton Rotar, Klenik 3, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij

- **PREŠERNOV DAN**, ki je državni praznik, je jutri. Bodimo hvaležni Bogu za vse rojake, ki so mnogi že pred Prešernom, drugi za njim bogatili našo kulturo. Trudimo se še naprej, da bi bili res kulturni narod, ki spoštuje svojo in tujo kulturo na vseh področjih življenja!

- **GOD LURŠKE MATERE BOŽJE** bo v četrtek, 11.2. To je tudi **29. SVETOVNI DAN BOLNIKOV**. Papež Frančišek je za ta dan napisal **POSLANICO** z naslovom: »EDEN JE VAŠ UČITEL, VI VSI PA STE BRATJE (Mt 23,8) s temo: OD-NOS ZAUPANJA JE TEMELJ NEGE BOLNIKOV. Več si boste lahko prebrali v Družini in prisluhnili na radiu Ognjišče. Jaz jo bom prebiral pri sv. mašah med tednom.

- **VEROUK** ostaja še vedno na daljavo. Kljub temu ga vzemimo resno; predvsem pa gojimo sinovski odnos do našega nebeškega Očeta, prijateljski odnos do Božjega Sina, našega Brata in Odrešenika Jezusa Kristusa ter zaupljiv odnos do navdihovalca vsega dobrega Svetega Duha. Naj ne mine noben dan brez slavljenja in zahvaljevanja Svete Trojice.

- ZAHVALA OB KONCU BOŽIČNE DOBE:

- vsem, ki ste postavili jaslice v vseh cerkvah (v Trnju letos posebne - koronske)
- organistkama Mirjam in Ireni, ki sta v božičnem času mnogo maš obogatili z igranjem večno lepih slovenskih božičnih pesmi;
- bralcem beril in strežnikom
- kolednikom za prisrčno voščilo po spletu
- župljanom, ki ste se udeleževali sv. maš ob upoštevanju predpisanih omejitev in navodil
- vsem, ki ste maše zbrano spremljali po medijih, molili in slavili Odrešenika.

Vse mesto se je zbralo pred vrati. (Mr 1,33)

Gospod Jezus,
tudi pred mojimi vrati se zbira vse mesto.
In trkajo, trkajo, trkajo ...
Ampak jaz jim vedno ne odprem, Gospod.

Prijateljji, prijateljice, sošolci, sodelavci,
reveži, bolni, izrinjeni iz družbe,
invalidi, ostareli, priseljenci ...
Trkajo, trkajo, trkajo.
Ampak jaz jim vedno ne odprem, Gospod.

Vsi kaj prosijo, vsi kaj hočejo.
In če jim ponudiš prst, potem zgrabijo še roko.
Če enkrat popustiš, jim potem nikoli ni dovolj
in ne pustijo te več pri miru.

Gospod Jezus, ni mi do tega, da bi jim
odprl.
Rad bi bil sam zase, za zaprtimi vrati;
jaz sem tisti, ki potrebujem kaj dobre-
ga.

Med vsemi jeziki mora nam Slo-
vencem naš **MATERNI JEZIK** biti
najljubši.

Kdor svoj materni jezik zavrže,
pozabi in zapusti, je podoben
zmedenemu pijancu, ki zlato po-
tepta v prah in ne ve, kolikšno
škodo si dela.

Kar je oče dobrega od svojih
staršev prejel, mora svojemu sinu
zapustiti, in kar se je mati od svoje
matere hvale vrednega naučila, bo
tudi svoji hčerki zapustila.

Materni jezik je najdražja dota, ki
smo jo od svojih prednikov pridob-
bili; skrbno smo ga dolžni ohraniti,
olepšati in svojim mlajšim zapusti-

*Prijatelj moj, če ne boš odprl vrat,
kako naj te doseže dobro, ki ga potre-
buješ?*

Dobro se ne poraja za zaprtimi vrati.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

ti. Kdor namreč svoj materni, slo-
venski jezik pozabi, malopridno
svoj talent zakoplje.

Oj, ljubi moj lepi in pošteni slo-
venski materni jezik, s katerim
sem prvič svojo ljubeznivo mamó
in dobrega očeta klical, v katerem
so me moja mati učili Boga spoz-
navati in s katerim sem prvič svo-
jega Stvarnika častil, tebe hočem
hvaležno spoštovati in ohraniti, za
tvojo čast in lepoto po pameti skr-
beti. Kakor je bila moja prva bese-
da slovenska, tako naj bo tudi mo-
ja poslednja. Tudi vsak pošten Slo-
venec naj tako želi.

Povzeto po: bl. Anton Martin Slomšek,
Knjiga njegovih misli

Kaj zahteva od nas osma zapoved?

Osmo zapoved nas uči, da ne smemo lagati. Lagati pomeni zavestno in hoteno govoriti ali delovati zoper resnico. Kdor laže, vara samega sebe in zavaja druge, ki imajo pravico do tega, da spoznajo popolno resnico o dejanskem stanju.

(KKC 2464, 2467–2468, 2485–2486)

Vsaka laž je kršitev pravičnosti in ljubezni. Laž je ena od oblik nasilja; v sebi nosi klico razdora v skupnosti in spodkopava zaupanje pred zlom, na katerem temelji vsaka človeška skupnost. Kdor razumno zasleduje to sled, najde Boga.

Čudeži so dokaz neskončne Božje ljubezni do nas, ki jo izkazuje po Sinu. Njegova ljubezen je vir Božjega in našega veselja. Potrebo in krik po razodetju Božje ljubezni še poveča današnja drama sveta: beda, pomanjkanje, zmešnjava, zatiranje, tesnoba in nasilje. Bolezni in navzočnost množice hudobnih duhov, o katerih govori evangelij, so črno ozadje, na katero zasveti Jezusova luč. On nas doseže in odzno-traj ozdravi. Znova nas postavi v svetlobo, ki jo poraja veselje vzajemne ljubezni.

K. Smodiš

SMEH JE POL ZDRAVJA

ZMENEK – Policist zažvižga za mlado blondinko, ki steče čez prehod pri rdeči luči. Ta se ne ustavi, zato zavpije za njo: »Ali niste slišali mojega žvižga, zakaj se ne ustavite?« – »Sem, gospod policist, a danes imam že zmenek z drugim.«

12. februar

BENEDIKT IZ ANIANE

Rodil se je leta 750. V njegovem življenju je odigrala odločilno vlogo navadna nesreča. Ko je še razmišljal, ali naj se po očetovem zgledu odloči za vojaško kariero, za katero je imel vse potrebne lastnosti, ali za kaj drugega, bolj plemenitega, mu je nekega dne padel brat v deroči reko Ticino. Planil je za njim in ga le s težavo rešil. Zdaj je dobil o vrednosti življenja drugačno sodbo in sklenil je, da bo raje stopil v službo nebeškega Kralja. Po tem doživetju je še tri leta ostal na dvoru, po srečanju s pobožnim menihom pa se je odločil, da vstopi v samostan. Ta sklep je uresničil okoli leta 774, ko je potrkal na vrata benediktinskega samostana pri Dijonu v Franciji. Dobil je meniško ime Benedikt. Okoli leta 787 je na rodnem posestvu ob rečici Aniani severovzhodno od Rima zgradil samostan, po katerem je dobil vzdevek Anianski. V njem so živeli po pravilih sv. Benedikta, obogatenih z dosedanjimi izkušnjami in prilagojenimi novimi nalogami meništvu. Samostan se je razvil v matično hišo naraščajočega števila samostanskih ustanov. To je bila v razvoju zahodnega meništvu izredna novost. Po zamisli sv. Benedikta iz Nursije je bil vsak samostan neodvisen od drugih, drugi Benedikt pa je želel, da bi vsi samostani ostali med seboj povezani kot ena družina. Ustanavljal je namreč nove in nove postojanke, pač glede na potrebe posameznih krajev. Predstojniki samostanov so se redno sestajali in skupaj preverjali versko stanje v državi in iskali rešitve za pereča vprašanja. Benedikt se je vse do smrti 11. februarja 821, trudil, da so v vsem stalno napredovali.

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si